R-582/M

Moniuszko Stanisław

Pieśń (Hymn) na pogrzeb Ignacego Feliksa Dobrzyńskiego, inc. „Wznoś się duszo...". Chór mieszany, instrumenty dęte

Głos wokalny (bas).

Kopia z drugą wersją tekstu wpisanego przez kompozytora. [Ok. 1867].

Na odwrocie adnotacja Władysława Zakrzewskiego.

Wg. Bronisława Dobrzyńskiego: „Ignacy Dobrzyński". 1893 tytuł utworu: Hymn „Pokój spracowanej duszy".

R 582 Inw. 1004

386

Basso I^mo

Hymn Moniuszki
Na s. p. Dobrzyńskiego.

Wznoś się dusza nad gwar ziemi
Ten co cierpiał na tym świecie
Kto tu
tam gdzie już nie znana Tza. Wznoś się dusza
wwał. Kath Ży-cia to się zdziwan Te-mu niebo
nad gwar ziemi tam gdzie już nie zna- na Tzą.
wie-niec splecie świadectw go na- gro - dzi Pan
Tam gdzie znoje spra-co-ne mi łaska, Twórcy
Te-mu niebo wie-niec splecie świadectwo go na
wiecznie trwa. o mężu coś talentu, skrami
gro-dzi Pan a dwu dziesięcio letnią wspólny czas
nie-ba-dobyt hołd, chwałą Twą. Pokój Ci na
już na mchem po-kry-ty głaz Oczyść wdzięczny
wieki w grobie niech cię przyjmie łaskawy Bóg ach
kwiat twój mienia
pokój Ci na wieki niech cię
Kwiat twój nie-ci a by
nam rozstaje żal po to-bie wdzięczności dług,
i grobowiec go nie wróci
co choć grób
wieczny dług.
bę-dzie żyć
wdzięczny
żyć

Słowa ks. Augustyna: „Wstań się“ i t. d.

2

Hymn „Wzrosła Ci Dusza,"

Słowami ks. Jana J. Dobrzyńskiego napisany i do Dyrekcyi Konserwatorium we Lwowie wraz z Dobrzyńskiego pism. odpisów oprzy dwanaście tysięcy inskrypcyi.

Świadek

ks. [illegible]

3/VII 1906.

6

R 582

R 582 Inw. 1004
386

Basso 1mo

Hymn Moniuszki
Na s. p. Dobrzyńskiego.

LL

Wznoś się dusko nad gwar ziemi
Ten co cierpiał na tym świecie
Kto tu [illegible]
tam gdzie już nie znaną tza. Wznoś się dusko
wwał. Kath Zy-cia to sie tuman Te-mu niebo
nad gwar ziemi tam gdzie już nie zna- na trą.
wie- niew spleie światów go na- gro- dzi Pan
Tam gdzie znoje spra- co- ne rzni łaska, twóry
Te- mu niebo wie- niew spleie świato go na-
wiecznie. trwa. gro- dzi Pan o mężu cos talentu skrami
ah tam na- grod twych cnot
a dwi dziecko wpiórny czas
me- ba cię dobyć hołd, chwałą twą.
wh ore pa twor
juz na mchem po- kry- ty głaz Pokój ci na
Sestre wdzięczny
wieki w grobie niech cię przyjmie
Kwiat twój mienia hołd
te- mu ew ndm
łaska Bog ach
chlu iba byt
złoty swój
pokoj ci na wieki niech cię przyjmie Bóg.
Kwiat twój mu- ci te- mu
a by te co nam hołd
chlubą być
złocić swój
nam zostaje żal po
i gro- bo- wie go nie
co choc grob
jur
wieczny dług.
bę- dzie zyć!
wie rnak

Słowa wg autogr.: „Wzbij się“ i t. d.